

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

19 януари 2016 година *

„Конкуренция — Картели — Пазар на проекти за комутационни апарати с газова изолация —
Решение, прието вследствие на частичната отмяна от Общия съд на първоначалното решение —
Глоби — Право на защита — Задължение за мотивиране — Равно третиране —
Начален размер — Степен, в която предприятието е допринесло за нарушението“

По дело T-404/12,

Toshiba Corp., установено в Токио (Япония), за което се явяват J. MacLennan, solicitor, A. Schulz
и S. Sakellariou, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват N. Khan и F. Ronkes Agerbeek, в качеството на
представители,

ответник,

с предмет, като главно искане — отмяна на Решение C(2012) 4381 на Комисията от 27 юни
2012 г. за изменение на Решение C(2006) 6762 окончателен от 24 януари 2007 г. относно
производство по прилагане на член 81 [ЕО] (понастоящем член 101 ДФЕС) и на член 53 от
Споразумението за ЕИП, доколкото Mitsubishi Electric Corp. и Toshiba Corp. са адресатите на
това решение (дело COMP/39.966 — Комутационни апарати с газова изолация — Глоби), в
частта му, която се отнася до жалбоподателя, и при условията на евентуалност — искане за
намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, I. Pelikánová (докладчик) и E. Buttigieg, съдии,

секретар: L. Grzegorzczuk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 април
2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Жалбоподателят Toshiba Corp. е японско дружество, осъществяващо дейност в различни сектори, и по-специално в областта на комутационните апарати с газова изолация (наричани по-нататък „КАГИ“). Между октомври 2002 г. и април 2005 г. дейността му в областта на КАГИ се упражнява от съвместно дружество, а именно ТМ T&D Corp., в което Toshiba Corp. притежава равен брой дялове заедно с Mitsubishi Electric Corp. (наричано по-нататък „Melco“), като съвместното дружество е прекратено през 2005 г.
- 2 На 24 януари 2007 г. Комисията на Европейските общности приема Решение C(2006) 6762 окончателен относно производство по член 81 [ЕО] и по член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/F/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 3 В решението от 2007 г. Комисията констатира, че между 15 април 1988 г. и 11 май 2004 г. на пазара на КАГИ съществувало едно-единствено и продължавано нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) и налага на адресатите на посоченото решение, които са европейски и японски производители на КАГИ, глоби, чиито размери са изчислени в съответствие с метода, изложен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за ЕОВС (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките за определяне на размера на глобите“), както и в Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3).
- 4 Нарушението, разгледано в решението от 2007 г., съдържа три основни елемента:
 - споразумение, подписано на 15 април 1988 г. във Виена (наричано по-нататък „споразумението GQ“), имащо за предмет разпределянето в съответствие с договорените правила на проектите за КАГИ в световен мащаб, с цел да се запазят квотите, които до голяма степен съответстват на традиционните пазарни дялове; споразумението, което се прилага в целия свят, с изключение на Съединените американски щати, Канада, Япония и на 17 страни от Западна Европа, се основава на предоставянето на „обща японска квота“ на японските производители и на „обща европейска квота“ на европейските производители,
 - паралелно споразумение (наричано по-нататък „общото споразумение“), по силата на което, от една страна, проектите относно КАГИ, намиращи се в Япония и в европейските държавите на европейските членове на картела, били запазени съответно за японските и за европейските членове на картела, и от друга страна, проектите относно КАГИ, намиращи се в други европейски държави, също били запазени за европейската група, тъй като японските производители поели ангажимент да не представят оферти във връзка с проектите, намиращи се в Европа; независимо от това в замяна на този ангажимент японската група трябвало да бъде уведомявана за подобни проекти, които да бъдат отнасяни към „общата европейска квота“, предвидена в споразумението GQ,
 - споразумение от 15 април 1998 г., подписано във Виена, и озаглавено „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ (наричано по-нататък „споразумението EQ“), подписано от членовете на групата от европейски производители и имащо за предмет подялбата на проектите относно КАГИ, възложени на посочената група съгласно споразумението GQ.

- 5 В член 1 от решението от 2007 г. Комисията констатира, че жалбоподателят е участвал в нарушението в периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г.
- 6 За посоченото в член 1от решението от 2007 г. нарушение съгласно член 2 от него на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 90 900 000 EUR, като от тази сума 4 650 000 EUR съответстват на нарушението, извършено от ТМ T&D и трябва да бъдат заплатени солидарно с Melco.
- 7 На 18 април 2007 г. жалбоподателят подава жалба срещу решението от 2007 г.
- 8 С решение от 12 юли 2011 г. Toshiba/Комисия (T-113/07, Rec, EU:T:2011:343) Общият съд, от една страна, отхвърля жалбата на жалбоподателя в частта ѝ относно отмяната на член 1 от решението от 2007 г. От друга страна, Общият съд отменя член 2, букви з) и и) от решението от 2007 г. в частта, която се отнася до жалбоподателя, като приема, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, като във връзка с изчисляването на размера на глобата е избрала референтна година за жалбоподателя, която била различна от избраната за европейските участници в нарушението.
- 9 На 23 септември 2011 г. жалбоподателят обжалва пред Съда решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343).
- 10 На 15 февруари 2012 г. Комисията изпраща на жалбоподателя писмо с изложение на факти, от което става ясно, че тя възнамерява да приеме ново решение, с което да му наложи глоба (наричано по-нататък „писмото с фактите“). Комисията излага фактите, които според нея са релевантни за изчисляването на размера на глобата, като взема предвид решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343).
- 11 На 7 и 23 март 2012 г. жалбоподателят представя своето становище по писмото с фактите.
- 12 На 12 юни 2012 г. се провежда среща между представители на жалбоподателя и екипа на Комисията, на който е възложено делото.
- 13 С Решение C(2012) 4381 на Комисията от 27 юни 2012 г. за изменение на решението от 2007 г., доколкото Melco и жалбоподателят са адресатите на това решение (дело COMP/39.966 — Комутационни апарати с газова изолация — Глоби), член 2 от решението от 2007 г. е изменен, като са добавени нови букви з) и и). С буква з) на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 4 650 000 EUR, която да бъде заплатена солидарно с Melco. С буква и) на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 56 793 000 EUR в качеството му на единствено отговорен.
- 14 За да поправи неравното третиране, което Общият съд критикува в решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), в обжалваното решение Комисията се основава на общия оборот от КАГИ за 2003 г. Предвид обстоятелството, че през тази година дейността на жалбоподателя и на Melco в областта на КАГИ се упражнява от ТМ T&D, Комисията взема предвид неговия оборот за 2003 г. (съображения 59 и 60 от обжалваното решение).
- 15 С оглед на това, първо, при различното третиране, с което се цели да се отрази съответният принос на отделните участници в картела, Комисията изчислява пазарния дял на ТМ T&D през 2003 г., що се отнася до КАГИ (между 15 % и 20 %), и го класира в първа категория съгласно установената в съображения 482—488 от решението от 2007 г. категоризация. Вследствие на това за ТМ T&D е определен хипотетичен начален размер от 31 000 000 EUR (съображение 61 от обжалваното решение).

- 16 Второ, за да отрази неравностойната възможност на жалбоподателя и на Melco да допринесат към нарушението в периода преди учредяването на ТМ T&D, началният размер на глобата за последното е разпределен между неговите акционери пропорционално на техните съответни продажби на КАГИ през 2001 г. — последната пълна календарна година, предхождаща учредяването на ТМ T&D. Вследствие на това за жалбоподателя е определен начален размер от 10 863 199 EUR, а за Melco — начален размер от 20 136 801 EUR (съображения 62 и 63 от обжалваното решение).
- 17 Трето, за да осигури възпиращото действие на глобата, Комисията прилага към жалбоподателя възпиращ коефициент от 2 въз основа на неговия оборот през 2005 г. (съображения 69—71 от обжалваното решение).
- 18 Четвърто, за да се отрази продължителността на нарушението през периода преди учредяването на ТМ T&D, първоначалният размер за жалбоподателя е увеличен със 140 % (съображения 73—76 от обжалваното решение).
- 19 Пето, за да се отрази продължителността на нарушението през периода, в който ТМ T&D упражнява дейността си, на жалбоподателя и на Melco е наложена солидарно глоба в размер, съответстващ на 15 % от хипотетичния начален размер за ТМ T&D (съображение 77 от обжалваното решение).
- 20 Накрая, шесто, размерът на солидарно наложената глоба е умножен с възпиращия коефициент за жалбоподателя и сумата, надвишаваща солидарната глоба в резултат от това умножение, е наложена като глоба лично на жалбоподателя (съображение 78 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

- 21 На 12 септември 2012 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 22 С определение от 2 май 2013 г. на председателя на четвърти състав на Общия съд се спира производството по настоящото дело до произнасяне на решението по дело C-498/11 P, Toshiba Согр./Комисия.
- 23 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в първи състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 24 С решение от 19 декември 2013 г., Siemens/Комисия (C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, EU:C:2013:866) Съдът отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343). В следствие на това производството по настоящото дело е възобновено.
- 25 По доклад на съдията докладчик на 3 февруари 2015 г. Общият съд (първи състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., приканва страните да представят определен документ и им поставя писмени въпроси. Страните изпълняват указанията на Общия съд.
- 26 С писмо от 15 април 2015 г., приложено към материалите по делото, жалбоподателят представя становището си по отговорите на Комисията по въпросите, поставени от Общия съд. В приложение към това писмо жалбоподателят представя на Общия съд подготвеното от неговите адвокати резюме на срещата от 12 юни 2012 г.

- 27 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 21 април 2015 г.
- 28 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - при условията на евентуалност да намали размера на глобата,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, в това число и тези, които са свързани с банковата гаранция.
- 29 Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По главното искане за отмяна на обжалваното решение

- 30 В жалбата си жалбоподателят посочва пет основания в подкрепа на основното си искане. Първото основание е изведено от нарушение на принципите на добра администрация и на пропорционалност. Второто основание е изведено от нарушение на правото на защита. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до размера на глобата. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране. Петото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране, що се отнася до определянето на равнището на отговорността на жалбоподателя по отношение на европейските участници в нарушението.
- 31 В отговор на поставения от Общия съд писмен въпрос, жалбоподателят посочва, че след произнасяне на решението по дело Siemens/Комисия, точка 24 по-горе (EU:C:2013:866), се отказва да поддържа първото основание. Поради това следва да бъдат разгледани само основанията от второ до пето. В това отношение Общият съд приема за уместно да разгледа основанията относно производството, приключило с приемането на обжалваното решение и мотивите към него, а именно второто и четвъртото основание, преди да пристъпи към третото и петото основание относно основателността на определянето на размера на глобата според посоченото решение.
- По второто основание, изведено от нарушение на правото на защита на жалбоподателя
- 32 Жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила правото му на защита, тъй като, от една страна, не изпратила ново изложение на възраженията, преди да приеме обжалваното решение, и от друга страна, тя не разгледала в писмото с фактите всички обстоятелства от значение за изчисляването на наложената глоба.
- 33 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

– По първата част от второто основание, изведена от липсата на ново изложение на възраженията

- 34 С първата част от второто основание жалбоподателят изтъква, че вместо обикновено писмо с изложение на факти Комисията трябвало да му изпрати ново изложение на възраженията преди да приеме обжалваното решение.
- 35 Жалбоподателят припомня в това отношение, че изложението на възраженията съставлявало „съществена процесуална гаранция“, осигуряваща правото на изслушване, което има адресатът на решението на Комисията, и той посочва, че дадено писмо с изложение на фактите не съдържа същите гаранции, по-специално що се отнася до обстоятелството, че то не допуска възможността за отправяне на искане за провеждане на изслушване пред независимия служител по изслушванията от състава на екипа, на който е била възложено разглеждането на преписката.
- 36 Във връзка с това според жалбоподателя Комисията погрешно приемала, че изложение на възраженията било необходимо единствено ако се сочели нови възражения. В действителност съгласно съдебната практика изложение на възраженията се изисквало, за да се позволи на заинтересованото предприятие да се защити не единствено срещу констатирането на дадено нарушение, но също и срещу налагането на нова глоба. Този извод се потвърждавал от Известието на Комисията относно най-добрите практики за водене на производства, свързани с членове 101 [ДФЕС] и 102 [ДФЕС] (ОВ 2011, С 308, стр. 6, наричано по-нататък „Известието относно най-добрите практики“), както и от изявленията на члена на Комисията, отговарящ за конкуренцията. По същия начин приемането на ново изложение на възраженията би съответствало на практиката на Комисията по вземане на решения по дела, съпоставими с настоящото, в които дадено решение било отменено от съответния съд на Европейския съюз.
- 37 Жалбоподателят допълва, че съгласно съдебната практика процедурата, с която се цели замяна на отменено производство, трябва по принцип да бъде възобновена от точния момент на настъпване на незаконосъобразността. В конкретния случай грешката, която обосновава отмяната на решението от 2007 г., била грешка при прилагането на материалното право, която неминуемо засягала действителността на подготвителните мерки за приемането на това решение, а това означавало, че било необходимо приемането на ново изложение на възраженията.
- 38 Комисията счита, че доколкото тя не е взела предвид нови неблагоприятни за жалбоподателя обстоятелства, в настоящия случай не било необходимо да се приема ново изложение на възраженията.
- 39 Според съдебната практика изложението на възраженията трябва да е написано достатъчно ясно, макар и обобщено, за да позволи на заинтересованите лица действително да се запознаят с поведението, в което ги упреква Комисията. Всъщност само при това условие изложението на възраженията може да изпълни функцията, която му е предоставена от регламентите на Съюза и се състои в това да даде всички необходими сведения на предприятията, за да могат те да упражнят ефективно своята защита, преди Комисията да приеме окончателно решение (вж. решение от 15 март 2006 г. BASF/Комисия, T-15/02, Rec, EU:T:2006:74, т. 46 и цитираната съдебна практика).
- 40 Що се отнася до упражняването на правото на защита в случай на налагане на глоба, от постоянната съдебна практика е видно, че когато в своето изложение на възраженията Комисията посочва изрично, че ще прецени дали следва да се налагат глоби на съответните предприятия, и излага основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба, като например тежестта и продължителността на предполагаемото нарушение и факта дали то е извършено „умишлено или по непредпазливост“, тя изпълнява задължението си да зачете правото на изслушване на предприятията. Така тя им предоставя

данните, необходими за защита не само срещу установяването на нарушението, но и срещу налагането на глоба (вж. решение BASF/Комисия, т. 39 по-горе, EU:T:2006:74, т. 48 и цитираната съдебна практика).

- 41 В този контекст, когато Комисията посочва фактическите и правните обстоятелства, върху които ще основе своето изчисление на размера на глобите, тя не е задължена да уточнява начина, по който ще използва всяко от тези обстоятелства при определянето на размера на глобата. Да се предоставят данни относно размера на предвижданите глоби, докато на предприятията не бъде дадена възможност да изразят становищата си по отправените срещу тях възражения, би означавало да се предопредели по неподходящ начин решението на Комисията (вж. решение BASF/Комисия, т. 39 по-горе, EU:T:2006:74, т. 62 и цитираната съдебна практика).
- 42 В конкретния случай страните не спорят, че преди приемането на решението от 2007 г., на 20 април 2006 г., на жалбоподателя било изпратено изложение на възраженията („изложението на възраженията от 2006 г.“). Предвид обстоятелството, че обжалваното решение изрично предвижда, че то представлява решение за изменение на решението от 2007 г., процедурата по неговото приемане се вписва в продължаването на производството, приключило с приемането на решението от 2007 г. При тези обстоятелства съдържанието на изложението на възраженията от 2006 г. може да бъде взето предвид, за да се провери дали в производството, приключило с приемането на обжалваното решение се съблюдава правото на защита на жалбоподателя, доколкото то не се оспорва с решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343).
- 43 Във връзка с това, първо, в точка 9.2. от изложението на възраженията от 2006 г. Комисията изрично отбелязва, че възнамерява да наложи глоби на адресатите на този документ (съображение 408) и пояснява кои са съществените фактори за определянето на размера на тези глоби (съображения 409—416), сред които по-специално тежестта на нарушението, неговото умишлено и трайно естество, тайният и институализиран характер на картела, географските му измерения, относителната тежест на извършеното от различните предприятия нарушение, и по-специално що се отнася до продължителността на тяхното участие и на тяхната значимост на пазара за КАГИ и желанието на Комисията да осигури възпиращо действие на глобите.
- 44 Следователно, противно на поддържаното от жалбоподателя в съдебното заседание, изложението на възраженията от 2006 г. отговаря на изискванията, поставени в посочената в точка 40 по-горе съдебна практика, що се отнася до зачитането на правото на защита.
- 45 Освен това, макар и с решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) да се отменя решението от 2007 г., доколкото с него е наложена глоба на жалбоподателя, с това решение не се оспорва верността, относимостта или основателността на правните и фактическите обстоятелства от значение за изчисляване на размера на глобата, които са изложени в изложението на възраженията от 2006 г. и бяха представени накратко в точка 43 по-горе.
- 46 По-специално Общият съд не критикува нито желанието на Комисията да осигури възпиращото действие на глобите, нито избора ѝ да отрази относителната тежест на нарушението, извършено от различните предприятия, що се отнася до значимостта им на пазара на КАГИ, поради което той се ограничава да посочи, че за да се постигне това при обстоятелствата в конкретния случай, не било обосновано да се определят различни референтни години за различните предприятия.

- 47 Следователно направените в решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) констатации допускат да се вземат предвид посочените в изложението на възраженията от 2006 г. обстоятелства относно определянето на размера на глобата при контрола за зачитането на правото на защита на жалбоподателя в рамките на производството, приключило с постановяването на обжалваното решение.
- 48 Изложените от жалбоподателя доводи в подкрепа на първата част от второто основание не би следвало да поставят под въпрос този извод.
- 49 Жалбоподателят посочва съдебна практика, съгласно която се изисква изложение на възраженията, за да се позволи на заинтересованото предприятие да се защити не единствено срещу констатацията за наличие на нарушение, но също и срещу налагането на глоба, която не е била посочена в по-ранното изложение на възраженията (решение от 15 март 2000 г., Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95 à T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, Rec, EU:T:2000:77, т. 480).
- 50 Тази съдебна практика обаче е относно случай, в който с окончателното решение Комисията наложила наведнъж глоби на предприятия и на професионални сдружения, при положение че в изложението на възраженията се посочвало единствено намерението на Комисията да наложи глоби на предприятията. Следователно правото на защита на заинтересуваните професионални сдружения било нарушено, тъй като не били поканени в пода на административното производство да представят своето становище относно евентуалното упражняване на правомощието на Комисията да им наложи глоба (решение Cimenteries CBR и др./Комисия, т. 49 по-горе, EU:T:2000:77, т. 480).
- 51 За разлика от това в конкретния случай в съображение 408 от изложението на възраженията от 2006 г. се разглежда изрично намерението на Комисията да наложи глоби на адресатите на посочения документ, включително на жалбоподателя. Следователно решение Cimenteries CBR и др./Комисия, точка 49 по-горе (EU:T:2000:77) е постановено при наистина различни фактически обстоятелства и поради това с него не може да се подкрепи основателността на изложените от жалбоподателя доводи.
- 52 Същото следва да се констатира и по отношение на практиката по вземане на решения, която се твърди, че има Комисията, и която включва три решения.
- 53 Всъщност, що се отнася до решение 94/215/ЕОВС на Комисията от 16 февруари 1994 г., прието повторно на 8 ноември 2006 г. (преписка COMP/38.907 — Стоманени греди), изпращането на ново изложение на възраженията е предизвикано от факта, че преди това на TradeArbed SA е изпратено изложение на възражения, а в крайна сметка глобата била наложена на неговото дружество майка Arbed SA. Що се отнася до решение 98/247/ЕОВС на Комисията от 21 януари 1998 г., повторно прието на 20 декември 2006 г. (преписка № COMP/39.234 — Надбавки за легиращи материали — повторно приемане), констатираната незаконосъобразност се състои в това, че в окончателното решение ThyssenKrupp Stainless AG е подведено под отговорност за участието на Thyssen Stahl AG в картела, без това ангажиране на отговорността на първото дружество да е било предвидено в изложението на възраженията и следователно без ThyssenKrupp Stainless да е могло да се защити в това отношение. Що се отнася до решението на Комисията от 20 декември 2001 г., повторно прието на 23 юни 2010 г. (преписка COMP/36.212 — Самокопираща хартия), обратно, незаконосъобразността следва от обстоятелството, че Bolloré SA не е могло да изведе от по-ранното изложение на възраженията намерението на Комисията да се основе на неговото пряко участие в картела, а не единствено на участието на неговото дъщерно дружество Corigraph.

- 54 Следователно и в трите случая изпращането на ново изложение на възраженията е следствие от решението на Комисията да търси отговорност от предприятията за действия, които не са били посочени в по-ранното изложение на възраженията. Това не е така в настоящия случай, което освен това и не се оспорва от жалбоподателя.
- 55 Що се отнася до Известието относно най-добрите практики, точките относно съдържанието на изложението на възраженията, що се отнася до налагането на глоби, имат следното съдържание:
- „84. В изложението на възраженията ясно се указва дали Комисията възнамерява да наложи глоби на предприятията, ако възраженията бъдат потвърдени (член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003). В такива случаи в изложението на възраженията се прави позоваване на съответните принципи, определени в насоките относно метода за определяне на глобите. В изложението на възраженията Комисията посочва съществените факти и правните въпроси, които могат да доведат до налагане на глоба, например продължителността и тежестта на нарушението, както и това, че то е извършено умишлено или поради небрежност. В изложението на възраженията се посочва също достатъчно точно, че определени факти могат да доведат до утежняващи обстоятелства и, доколкото е възможно, до смекчаващи обстоятелства.
85. Въпреки че няма правно задължение в това отношение, за повече прозрачност Комисията ще се постарее да включи в изложението на възраженията (като използва наличната информация) допълнителни въпроси, които имат отношение към последващото изчисление на глобите, включително съответните стойности на продажбите и годината(ите), които ще бъдат взети предвид за изчисляване на стойностите на продажбите. Такава информация може да бъде предоставена на страните и след изложението на възраженията. И в двата случая на страните ще бъде дадена възможност да изразят становищата си“.
- 56 На първо място обаче, както изтъква Комисията, точка 7 от Известието за най-добрите практики предвижда изрично, че „[с посоченото] известие не се създават нови права или задължения нито се изменят правата или задълженията, които произтичат от Договора за функционирането на Европейския Съюз („ДФЕС“), [от] Регламент (ЕО) № 1/2003, [от] Регламента за прилагане и съдебната [от] практика[та] на Съда на Европейския съюз“. Следователно Известието за най-добрите практики не може в никакъв случай да се отклонява от съдебната практика, посочена в точки 39–41 по-горе.
- 57 На следващо място, същата констатация е валидна в още по-голяма степен по отношение на обстоятелствата, посочени в точка 85 от съобщението относно добрите практики, тъй като Комисията изрично уточнява, че тяхното посочване в изложението на възраженията не е скрепено с правно задължение и че тя при всички положения може да ги съобщи на заинтересованите предприятия на по-късен етап.
- 58 Накрая посочените в точка 84 от Известието относно най-добрите практики обстоятелства съответстват на тези, посочени в съдебната практика, представена в точки 39–41 по-горе. При тези обстоятелства, от анализа по точки 43 и 44 по-горе следва, че изложението на възраженията от 2006 г. отговаря на изискванията, установени в точка 84 от Известието относно най-добрите практики.
- 59 Следователно твърденията на жалбоподателя не се подкрепят след разглеждане на Известието относно най-добрите практики.
- 60 Същото важи по отношение на изявленията от 14 април 2011 г. на члена на Комисията, отговарящ за конкуренцията, които посочва жалбоподателят. В действителност, от една страна, тези изявления не могат да обвържат Комисията при приемането на решения за налагане на

глоби за нарушение на нормите на правото в областта на конкуренцията. От друга страна, обстоятелството, че посоченият член на Комисията е изразил становище, както то бе представено от жалбоподателя, е показателно за поет политически ангажимент по отношение на бъдещия политически ред, а не представлява израз на съществуваща задължителна правна норма.

- 61 Жалбоподателят изтъква също така, че грешката, която обосновава отмяната на решението от 2007 г. е грешка при прилагането на материалното право, която неминуемо засягала валидността на подготвителните мерки за приемането на това решение, а това означавало, че било необходимо приемането на ново изложение на възраженията.
- 62 Въпреки това жалбоподателят не уточнява по какъв начин вследствие на решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) подготвителните мерки за приемане на решението от 2007 г. следвало да се считат за опорочени.
- 63 Освен това, при всички положения, както бе вече посочено по същество в точки 45 и 46 по-горе, изразените от Общия съд критики в решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) не се отнасят нито до фактическата идентификация и правната преценка на нарушението, извършено от жалбоподателя, нито до определянето на факторите, които следва да се вземат предвид при определянето на размера на глобата. Общият съд критикува избора на референтните данни, които следвало да послужат за целите на подробното изчисляване, като следователно това е единствената подготвителна мярка, която вследствие на решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) би могла да се смята за опорочена. От посочената в точки 39—41 по-горе съдебна практика обаче следва, че изчисляването не е следвало да бъде извършено в изложението на възраженията, тъй като с оглед на правото на защита на заинтересуваните предприятия било достатъчно да се посочат релевантните за това фактори. Следователно и доводът, свързан с подготвителните мерки не води до извода, че в конкретния случай било необходимо ново изложение на възраженията.
- 64 С оглед на всичко гореизложено следва да се заключи, първо, че с изложението на възраженията от 2006 г. на жалбоподателя се предоставят необходимите елементи, за да може той впоследствие да се позове на тях в своята защита, включително по отношение на налагането на глоба; по-нататък, следва да се приеме, че верността, относимостта и основателността на тези елементи не са били засегнати от решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), и накрая — че в обжалваното решение Комисията не се е позовала на нови обстоятелства в тежест на жалбоподателя в сравнение с обстоятелствата, посочени в изложението на възраженията от 2006 г.
- 65 Предвид тези обстоятелства Комисията не е била длъжна да изпрати на жалбоподателя ново изложение на възраженията, като това означава, че следва да се отхвърли първата част от второто основание.
- По втората част от второто основание, изведена от нарушение на правото на изслушване на жалбоподателя, що се отнася до допълнителния размер
- 66 С втората част от второто основание жалбоподателят твърди, че правото му на защита е нарушено, тъй като в писмото с фактите не се разглеждали всички съществени за изчисляването на наложената глоба обстоятелства, независимо от задължението на Комисията да включи в това писмо колкото се може повече подробности, що се отнася до методологията на изчисляване.

- 67 В действителност в писмото с фактите не се разглежда намерението на Комисията да наложи глоба в допълнителен размер от 4,65 милиона евро вследствие на прилагането на възпиращия коефициент за жалбоподателя в периода на дейност на ТМ T&D, както бе посочено в точка 20 по-горе (наричан по-нататък „допълнителният размер“).
- 68 Следователно жалбоподателят твърди, че не е могъл да представи становището си по прилагането на допълнителния размер, както е посочено в точка 78 от обжалваното решение, което означавало, че Комисията била нарушила правото му на защита.
- 69 Освен това жалбоподателят счита за погрешно налагането на допълнителен размер освен наложената на ТМ T&D глоба.
- 70 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 71 Що се отнася до оплакването, изведено от нарушение на правото на защита, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика зачитането на това право изисква по време на административното производство на заинтересованото лице да е била предоставена възможност да изложи надлежно своето становище относно истинността и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията основава твърдението си за наличието на нарушение на Договора (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Rec, EU:C:2004:6, т. 66).
- 72 Освен това в точка 40 по-горе вече бе припомнено, че след като в изложението на възраженията Комисията е изрично посочила, че ще провери дали следва да се налагат глоби на съответните предприятия, и е изложила основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагане на глоба, тя е изпълнила своето задължение за зачитане на правото на предприятията да бъдат изслушани, тъй като тя им е предоставила данните, необходими за защита не само срещу констатацията, че е налице нарушение, но и срещу обстоятелството, че ще им бъде наложена глоба (вж. решение BASF/Комисия, т. 39 по-горе, EU:T:2006:74, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 73 В настоящия случай от съображение 78 от обжалваното решение следва изрично, че допълнителният размер е предназначен да осигури възпиращото действие на глобата, наложена на жалбоподателя. Както обаче бе установено в точка 43 по-горе, желанието да се осигури възпиращото действие на глобата е адекватно отразено в точка 9.2 от изложението на възраженията от 2006 г. и това може да бъде взето предвид в настоящия случай (вж. точка 42 по-горе). Следователно изискванията, поставени от съдебната практика, припомнена в точки 40 и 72 по-горе, са изпълнени от Комисията по отношение на допълнителния размер.
- 74 Тази констатация обаче не засяга обстоятелството, че след изпращането на изложението на възраженията Комисията е длъжна, в съответствие с посочената в точка 71 по-горе съдебна практика, да предостави на жалбоподателя някои допълнителни доказателства във връзка с условията и реда за реализиране на намерението ѝ да осигури възпиращото действие на глобата, за да даде възможност на жалбоподателя да изложи надлежно своята гледна точка в това отношение, включително що се отнася до налагането на допълнителен размер.
- 75 Въпреки това, противно на твърденията на жалбоподателя, доколкото писмото с факти няма особен процесуален статут, не е необходимо въпросните обстоятелства да бъдат изрично посочвани от Комисията точно в този документ. По-скоро е важно да се провери дали с оглед на цялостния ход на производството, приключило с приемането на обжалваното решение, жалбоподателят е бил в състояние да разбере по адекватен начин това намерение и да му отговори.

- 76 Първо, в това отношение следва да се отбележи, че релевантните обстоятелства в този контекст следват от решението от 2007 г. В действителност в съображение 491 от това решение се определя възпиращият коефициент, приложим към жалбоподателя, докато съображение 503 изрично предвижда, че за разлика от становището, поддържано от жалбоподателя в съдебното заседание, че допълнителен размер, изчислен въз основа на този коефициент, ще бъде наложен на жалбоподателя за периода на дейност на ТМ T&D. С оглед на тези съображения следователно жалбоподателят е бил в състояние да разбере, че Комисията възнамерявала да осигури възпиращото действие на глобата също и що се отнася за периода на дейност на ТМ T&D.
- 77 Второ, нищо от посоченото в решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) не позволява да се приеме, че изборът на Комисията да осигури възпиращото действие на наложената глоба на жалбоподателя също и що се отнася до периода на дейността на ТМ T&D, е незаконосъобразен или нецелесъобразен, тъй като това решение не разглежда този въпрос.
- 78 Трето, в точка 20 от писмото с фактите Комисията изтъква, че в новото решение, което трябвало да се приеме вследствие на решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), тя нямало да вземе предвид нови възражения в тежест на жалбоподателя и че изчисляването на глоба щяло да се основава на преценката на фактите, извършена в решението от 2007 г., като същевременно щяла да се съобрази с принципите, установени в решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), и в решение от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия (T-33/07, EU:T:2011:345). В точки 22, 31 и 32 от писмото с фактите Комисията припомня намерението си да определи глобата в достатъчно висок размер, за да се гарантира нейното възпиращо действие, и уточнява, че преценката ѝ в това отношение щяла да се основава на общия оборот на жалбоподателя и на Melco. В точки 21 и 41 от писмото с фактите Комисията поканва жалбоподателя и Melco да представят своите наблюдения, особено що се отнася до метода на изчисляване и съответните параметри, и определя срок в това отношение.
- 79 Следователно при прочит на писмото с фактите жалбоподателят бил в състояние да разбере, от една страна, че ако параметрите за изчисляването на размера на глобата, наложена с решението от 2007 г., били в съответствие с Решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), те щели да бъдат включени в самото решение, а от друга страна, че тези параметри включвали ангажимент за осигуряване на възпиращото действие на глобата. Доколкото обаче в резултат на същото това желание с решението от 2007 г. Комисията наложила на жалбоподателя допълнителен размер за периода на дейност на ТМ T&D, жалбоподателят е бил в състояние да разбере, че с обжалваното решение Комисията можела да му наложи подобен допълнителен размер.
- 80 В това отношение жалбоподателят изтъква, че що се отнася до налагането на допълнителен размер, точки 31 и 32 от решението от 2007 г. не се позовават на писмото с фактите, докато за други аспекти на изчисляването на размера на глобата, по-конкретно в точки 26 и 39, се прави такова позоваване.
- 81 Без да е необходимо да се разглежда допустимостта на този довод, оспорен от Комисията, е достатъчно да се отбележи, че както беше отбелязано в точки 78 и 79 по-горе, обстоятелството, че решението, което следвало да се приеме, се основавало, доколкото е възможно, на възприетите параметри в решението от 2007 г., ясно личи от писмото с фактите, и по-специално от точка 20 от него, независимо че в точки 31 и 32 от посоченото писмо не е споменато изрично решението от 2007 г.

- 82 Четвърто, в точки 21 и 22 от становището си относно писмото с фактите жалбоподателят се позовава на възпиращия коефициент, който трябвало да се приложи спрямо него, без да се разглежда въпросът относно периода, за който следвало да се приложи този коефициент. Така в становището на жалбоподателя относно писмото с фактите не се изтъкват неясноти по отношение на определянето на този срок.
- 83 Пето, страните спорят по въпроса дали прилагането на възпиращия коефициент за периода на дейност на ТМ T&D бил разгледан на заседанието на 12 юни 2012 г. Комисията твърди, че това било така, като в подкрепа сочи изготвения от нея вътрешен протокол за това заседание. Жалбоподателят оспорва тълкуването на Комисията, позовавайки се на резюмето, изготвено от неговите адвокати след посочената среща, което представил в приложение към неговото писмо от 15 април 2015 г.
- 84 В това отношение следва да се отбележи, че макар и докладът на Комисията съдържа на трета страница, второ тире пасаж, който може евентуално да се тълкува в смисъл, че се отнася до прилагането на възпиращия коефициент за периода на дейност на ТМ T&D, този текст не е бил съставен достатъчно ясно, както признава самата Комисия, което означава, че Общият съд не може да го вземе предвид.
- 85 При това положение от други части от вътрешния протокол на Комисията, съставени ясно и точно, както и от резюмето, изготвено от адвокатите на жалбоподателя, което може да бъде взето предвид, тъй като представлява отговор на твърденията на Комисията, направени в отговор на поставените от Общия съд въпроси (вж. в този смисъл решение от 14 април 2005 г., *Gaki-Kakouri/Съд*, C-243/04 P, EU:C:2005:238, т. 32), изрично следва, че Комисията счита, че няма основания за промяна на параметрите за изчисляване на размера на глобата, възприети в решението от 2007 г., които не са били оспорени от Общия съд, и че следователно единственото изменение на методологията трябвало да се отнася до референтната година. Както обаче бе констатирано в точки 76 и 77 по-горе възпиращият коефициент е приложен от Комисията в решението от 2007 г. за периода на дейността на ТМ T&D, без впоследствие тази част от изчисленията да е подложена на критика от Общия съд.
- 86 При това положение следва да се приеме, че становището, изразено от Комисията по време на срещата от 12 юни 2012 г., така както е отразено в изготвения от нея вътрешен протокол и в подготвеното от адвокатите на жалбоподателя резюме, потвърждава останалите относими обстоятелства, от които следва, че тя е възнамерявала да приложи възпиращия коефициент за периода на дейността на ТМ T&D и след това да наложи на жалбоподателя глобата в допълнителния размер.
- 87 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че още с изложението на възраженията от 2006 г. жалбоподателят е бил информиран, че Комисията възнамерявала да осигури възпиращото действие на наложената глоба. Най-малкото още въз основа на решението от 2007 г. той е бил в състояние да разбере, че това намерение предполага налагането на глоба в допълнителен размер за периода на дейността на ТМ T&D. Това намерение не е оспорено в решение *Toshiba/Комисия*, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) и е потвърдено както в писмото с фактите, така и, видно от становището на жалбоподателя по това писмо, по време на срещата от 12 юни 2012 г.
- 88 При тези обстоятелства изложените от жалбоподателя доводи не доказват, че е нарушено правото му на защита, що се отнася до намерението на Комисията да му наложи глоба в допълнителен размер. Следователно втората част от второто основание трябва да се отхвърли, доколкото тя е изведена от нарушение на посоченото право.

- 89 Доколкото жалбоподателят твърди, в допълнение, че допълнителният размер бил наложен в резултат на грешка, следва да се посочи, че неговият довод е неотнормим в рамките на настоящото основание, доколкото няма за цел да установи нарушаването на неговото право на защита.
- 90 Освен това при всички положения в това отношение жалбоподателят се ограничава да посочи, че доколкото с оспорваното решение били наложени различни глоби „на Toshiba“ и „на ТМ Т&D“, допълнителният размер на глобата не можел да бъде наложен в допълнение към втората глоба, при положение че ТМ Т&D било отделно от неговите акционери и че неговият оборот не бил достатъчно голям, за да обоснове прилагането на възпиращ коефициент. Този довод обаче почива на погрешна предпоставка, тъй като с оспорваното решение не се налагали различни глоби „на жалбоподателя“ и „на ТМ Т&D“, а една-единствена глоба на жалбоподателя за участието му в нарушението. Освен това обстоятелството, че част от наложената на жалбоподателя глоба съответства на периода на дейност на ТМ Т&D по никакъв начин не означава, че същата част от глобата не може да увеличена с допълнителния размер, за да се осигури възпиращото действие по отношение на жалбоподателя, който е считан за отговорен за извършеното от ТМ Т&D нарушение.
- 91 Предвид изложеното втората част от второто основание трябва да се отхвърли, а следователно и основанието в неговата цялост.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

- 92 С четвъртото основание жалбоподателят изтъква, че Комисията не е мотивирала надлежно началния размер за ТМ Т&D, който използва в обжалваното решение, за да изчисли началния размер за глобата на жалбоподателя, размера на глобата за периода на дейност на ТМ Т&D, както и допълнителния размер. В това отношение жалбоподателят пояснява, че решението от 2007 г. не пояснява коя е базата, въз основата на която Комисията е изчислила началния размер от 31 000 000 евро за ТМ Т&D, както и че обжалваното решение възприема същия размер, без да представи каквото и да е допълнително обяснение. Вследствие на това, като определила началния размер за ТМ Т&D, Комисията действала произволно и нарушила задължението за мотивиране.
- 93 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 94 Съгласно съдебната практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията, която е съставила акта, така че да се даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да защитят правата си, а на съда на Съюза — да упражни своя контрол. (вж. по аналогия решение от 18 септември 2003 г., Volkswagen/Комисия, C-338/00 P, Rec, EU:C:2003:473, т. 124 и цитираната съдебна практика). Макар по силата на член 296 ДФЕС Комисията да е длъжна да посочи фактическите и правните обстоятелства, които обосновават решението, и правните съображения, които са я накарали да вземе това решение, тази разпоредба не изисква тя да разгледа всички фактически и правни въпроси, които са били обсъждани в хода на административното производство (вж. по аналогия решение Volkswagen/Комисия, посочено по-горе, EU:C:2003:473, т. 124 и цитираната съдебна практика). Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (вж. решение от 2 април 1998 г. Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Rec, EU:C:1998:154, т. 63 и цитираната съдебна практика). Посочената съдебна практика се прилага по аналогия към решенията на Комисията, с които се констатира нарушение на член 53, параграф 1 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.

- 95 В този контекст следва да се припомни, че обжалваното решение изрично предвижда, че представлява решение за изменение на решението от 2007 г., що се отнася до глобите, наложени на жалбоподателя и на Melco. При тези обстоятелства, доколкото мотивите на решението от 2007 г. не са засегнати от решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) и доколкото не влизат в противоречие с текста на обжалваното решение, те могат да бъдат взети предвид при разглеждането на настоящото основание.
- 96 Във връзка с това в съображения 57—61 от обжалваното решение Комисията е приела, че тъй като разглежданото нарушение било много тежко, следвало да се приложи различно третиране, за да се отрази неравностойната възможност на отделните предприятия да причинят значителни вреди на конкуренцията. Комисията счита, че това различно третиране следва да е под формата на категоризация на началните размери в зависимост от световния оборот за КАГИ за 2003 г., доставени от различните предприятия, участвали в нарушението. Препращайки към установената в съображения 484—488 от решението от 2007 г. категоризация, Комисията посочва в съображение 61 от обжалваното решение, че с оглед на световния му оборот за КАГИ ТМ T&D попадало във втора категория, което означавало, че хипотетичният му начален размер възлизал на 31 000 000 EUR.
- 97 В съображение 483 от решението от 2007 г. се уточнява освен това, че категориите са определени по такъв начин, че разликите между дяловете от пазара на КАГИ, които имат предприятията от една и съща категория, да не са толкова големи, колкото различията между пазарните дялове на предприятията, разпределени в различни категории.
- 98 В този контекст от точка 1А от Насоките за определяне на размера на глобите в допълнение следва, че що се отнася до много тежките нарушения, е желателно началният размер да надхвърля 20 000 000 EUR.
- 99 Тези обстоятелства обаче са от естество да позволят на жалбоподателя да разбере кои са обстоятелствата, чиято преценка е позволила на Комисията да остойности тежестта на извършеното от него нарушение, което означава, че Комисията се е съобразила с възложеното ѝ задължение за мотивиране и че по-специално не е била длъжна да включва в обжалваното решение по-подробно изложение или цифровите данни относно определянето на точния начален размер за ТМ T&D (вж. в този смисъл решение от 29 април 2004 г., Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Rec, EU:T:2004:118, т. 252).
- 100 Освен това, въпреки че в обжалваното решение Комисията не посочва защо е избрала точно сумата от 31 000 000 EUR за предприятията, класирани във втора категория, сред които е и ТМ T&D, този избор не би следвало да се квалифицира като произволен и не надхвърля границите на дискреционните правомощия, с които Комисията разполага в конкретната област (вж. по аналогия решение Tokai Carbon и др./Комисия, т. 99 по-горе, EU:T:2004:118, т. 224), доколкото бяха очертани от обстоятелствата, припомнени в точки 96—98 по-горе.
- 101 При тези условия четвъртото основание трябва да се отхвърли.
- Третото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до размера на глобата
- 102 С третото основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, тъй като е изчислила наложената му глоба въз основата на началния размер за ТМ T&D, а не въз основата на оборота на последното.

- 103 В това отношение жалбоподателят твърди, че вместо да определи хипотетичен начален размер за ТМ T&D и да го разпредели между самия него и Melco, Комисията е следвало, първо, да разпредели между тях двете оборота на ТМ T&D за 2003 г., а впоследствие да изчисли техните дялове от световния пазар през 2003 г. въз основа на съответните им дялове от оборота на ТМ T&D и накрая — да ги класира в подходящата категория на началните размери, определена в решението от 2007 г. в зависимост от дяловете им на световния пазар. Жалбоподателят твърди, че поради това е третиран по еднакъв начин с европейските производители.
- 104 Жалбоподателят подкрепя становището си с четири групи доводи.
- 105 Първо, той посочва решението от 2007 г., решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), както и определени откъси от обжалваното решение, от които следвало, че глобите следвало да се определят по размер въз основа на стойността на продажбите на КАГИ през 2003 г.
- 106 Второ, жалбоподателят твърди, че редица доводи били по същество относно твърдяната непоследователност между избора да се определи начален размер за ТМ T&D и обстоятелството, че глобите били наложени на самия жалбоподател.
- 107 Трето, жалбоподателят критикува констатацията на Комисията в съображение 66 от обжалваното решение, според която в резултат на приложения метод тя прибавяла до потенциалния му оборот през 2001 г.
- 108 Четвърто, според жалбоподателя Комисията отказала да следва предложения от нея метод, без да представи подходящи мотиви и по-специално без да посочи причините, поради които посоченият метод бил погрешен или неподходящ.
- 109 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 110 В самото начало следва да се напомни, че Комисията разполага със свобода на преценка при определяне на размера на глобите с цел да насочи поведението на предприятията към спазване на правилата в областта на конкуренцията (вж. решение Tokai Carbon и др./Комисия, точка 99 по-горе, EU:T:2004:118, т. 216 и цитираната съдебна практика).
- 111 Размерът на глобата се определя от Комисията в зависимост от тежестта на нарушението и ако е необходимо, в зависимост от неговата продължителност. Тежестта на нарушението трябва да се установи според критерии като специфичните обстоятелства в конкретния случай, неговия контекст и възпиращото действие на глобите. Трябва да се вземат предвид обективни елементи като съдържанието и продължителността на антиконкурентните действия, броя и интензитета им, обхвата на засегнатия пазар и засягането на икономическия обществен ред. При анализа трябва да се отчитат също относителното значение и пазарният дял на носещите отговорност предприятия, както и евентуалното наличие на повторност (решение Aalborg Portland и др./Комисия, т. 71 по-горе, EU:C:2004:6, т. 89—91).
- 112 Все пак винаги когато Комисията решава да наложи глоби по силата на правото на конкуренцията, тя е длъжна да спазва общите принципи на правото, сред които е принципът на равно третиране, по начина, по който е тълкуван от съдилищата на Съюза (решение от 27 септември 2006 г. Archer Daniels Midland/Комисия, T-59/02, Rec, EU:T:2006:272, т. 315). Според постоянната съдебна практика принципът на равно третиране или за недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 14 май 1998 г., BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Rec, EU:T:1998:93, т. 309 и цитираната съдебна практика).

- 113 В конкретния случай следва да се посочи преди всичко, че жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че през референтната година, а именно през 2003 г., самият той не е отчетел продажби на КАГИ, тъй като през 2002 г. бил прехвърлил дейността си в този сектор на ТМ T&D.
- 114 Това обстоятелство означава, че глобата на жалбоподателя не можела да бъде изчислена по точно същия начин както глобата на европейските адресати на решението от 2007 г. и че неговото положение следователно не било съпоставимо с положението на последните.
- 115 При тези обстоятелства с основание Комисията избира да определи хипотетичен начален размер за ТМ T&D и да го разпреди между неговите акционери, вместо да разпреди осъществените от ТМ T&D световни продажби на КАГИ между неговите акционери и да определи индивидуален начален размер за всеки от тях въз основа на съответните им дялове в посочените продажби.
- 116 В действителност, както следва от съображение 2 от обжалваното решение и от съображение 61 от решението от 2007 г., ТМ T&D е изцяло отделно съвместно предприятие, отговорно за производството и продажбата на КАГИ. Следователно ТМ T&D се различава от неговите акционери, независимо че е контролирано съвместно от тях.
- 117 В допълнение, тази констатация следва от точка 7.2.7 от решението от 2007 г., с която се определят адресатите. В действителност в съображения 407 и 435 от посоченото решение жалбоподателят и Melco се определят в качеството им на акционери за отговорни за „нарушението, извършено от ТМ T&D в периода между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г.“.
- 118 Доводите на жалбоподателя не са в състояние да оспорят този извод.
- 119 В действителност с първата група доводи, припомнени в точка 105 по-горе, жалбоподателят твърди, че от решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) и от съображения 59, 60, 62 и 66 от обжалваното решение следва, че определянето на размера на глобите следвало да се основе на стойността на индивидуалните продажби на КАГИ, извършени от самия него и от Melco през 2003 г.
- 120 От съображения 59 и 60 от обжалваното решение следва по същество по-скоро, че в случая на жалбоподателя в решението от 2007 г. се следва общо правило — а именно, че 2003 г. се използва за референтна година при определянето на стойността на продажбите — по отношение на което в решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343) Общият съд настоява, че следва да се прилага в съответствие със специални правила, при положение че през посочената година самият жалбоподател не е отчетел продажби на КАГИ, предвид обстоятелството, че е прехвърлил дейността си в този сектор на ТМ T&D.
- 121 Това тълкуване се потвърждава както от съображения 62 и 66 от обжалваното решение, така и от решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), където Общият съд изрично припомня метода, следван от Комисията в обжалваното решение, като подходящ пример.
- 122 Що се отнася до втората група доводи, припомнени в точка 106 по-горе, жалбоподателят твърди, че Комисията погрешно се позовава на „дела на ТМ T&D в нарушението“ предвид обстоятелството, че Комисията следвало да определи не глобата на ТМ T&D, а глобата на неговите дружества майки. В този контекст оборотът на ТМ T&D се състоял от сбора от оборотите на жалбоподателя и на Melco, що се отнася до КАГИ.
- 123 Първо обаче, както е видно от точка 117 по-горе, фактът, че Комисията не се е позовавала на извършено от ТМ T&D нарушение е в пълна логическа последователност с констатациите, направени в решението от 2007 г.

- 124 Освен това, предвид статуса на ТМ T&D като отделен правен субект, е погрешно жалбоподателят да твърди, че оборотът на ТМ T&D се състоял единствено от сбора от оборотите на неговите акционери, що се отнася до КАГИ.
- 125 Накрая, в по-общ план, обстоятелството, че предвид прекратяването на ТМ T&D през 2005 г. с обжалваното решение били наложени глоби единствено на жалбоподателя и на Melco, не следвало да има за последица установяване на задължение за Комисията да раздели изкуствено оборота на ТМ T&D, пренебрегвайки факта, че то осъществявало дейност на пазара като оператор, отделен от своите акционери. В действителност в резултат на този подход в крайна сметка се стигало до изключване на декларираното от Комисията намерение при определяне на размера на глобите да се позовава на реализирания през посочената година оборот.
- 126 В рамките на третата група доводи, припомнени в точка 107 по-горе, жалбоподателят оспорва констатацията, че вследствие на възприемането на предложения от него метод се стигало до възприемането на „потенциалния оборот за 2001 г.“. Жалбоподателят уточнява, че той имал действителен оборот през 2001 г. и че при всички положения Комисията не следвало да изчислява потенциалния му оборот за 2001 г., а за 2003 г., след което да го съпостави с действителния оборот на останалите участници в нарушението.
- 127 Във връзка с това следва да се приеме, че не е съвсем ясен смисълът на петото изречение от съображение 66 от обжалваното решение, съгласно което предложеният от жалбоподателя метод „би бил неподходящ, тъй като предполагал извършването на съпоставка на потенциалния оборот за 2001 г. на Melco и [на] Toshiba с оборота за 2003 г. на други предприятия“, като това е така по-специално защото Комисията не е дефинирала понятието „потенциален оборот за 2001 г.“.
- 128 Предвид това обстоятелство в третото и в четвъртото изречение от съображение 66 от обжалваното решение Комисията пояснява, че предложеният от жалбоподателя метод не позволявал да се отрази тежестта на ТМ T&D в нарушението, като участвал в неговото извършване правен субект. Следователно, ако петото изречение от същото съображение 66 се тълкува в контекста на непосредствено предхождащите го изречения, то изразява становището на Комисията, че при прилагане на предложения от жалбоподателя метод за определяне на потенциалния оборот на ТМ T&D се стигало до изкуственото разделяне на оборота на последното, без да се взема предвид качеството му на отделен от своите акционери правен субект. Както обаче следва от точки 115—117 и 123—125 по-горе, тази констатация на Комисията е обоснована.
- 129 С четвъртата група доводи, представени накратко в точка 108 по-горе жалбоподателят се оплаква, че Комисията не мотивирала отхвърлянето на предложения от него метод и по-специално не посочила основанията, поради които приела, че този метод бил погрешен или неподходящ.
- 130 От една страна обаче, доколкото в настоящото основание не се изтъква нарушение на задължението за мотивиране, твърдението на жалбоподателя в това отношение е неотносимо.
- 131 От друга страна, посоченото твърдение явно не отговаря на фактите. В действителност, както вече бе посочено в точки 127 и 128 по-горе, в съображение 66 от обжалваното решение Комисията посочва мотивите, поради които тя приема за неподходящ предложения от жалбоподателя метод.
- 132 С оглед на гореизложеното третото основание трябва да се отхвърли.

По петото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, що се отнася до определянето на степента на отговорност на жалбоподателя по отношение на европейските производители

- 133 Жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила принципа на равно третиране, тъй като при определяне на началния размер на глобите не взела предвид по-малката степен на неговата отговорност в сравнение с европейските производители. В това отношение жалбоподателят посочва в жалбата, че докато европейските участници в нарушението участвали в извършването на две нарушения — а именно в общото споразумение и във възлагането на проекти относно КАГИ в ЕИП — японските участници, сред които бил и той самият, се включвали единствено в общото споразумение.
- 134 Жалбоподателят изтъква, че съгласно съдебната практика фактът, че предприятието не е участвало във всички конститутивни елементи на даден картел, трябва да бъде отчетен при преценката на тежестта на нарушението и при определяне размера на глобата. Във връзка с прилагането на насоките относно определянето на глобите тази преценка по необходимост следва да се извърши на етапа на определянето на началния размер, при положение че дадено предприятие, участвало единствено в определен аспект от даден картел, е извършило по-малко тежко нарушение отколкото предприятието, участвало в няколко аспекти на самия картел.
- 135 В направената реплика жалбоподателят пояснява — в отговор на доводите на Комисията — че петото основание не е нито относно понятието за едно-единствено и продължавано нарушение, нито относно тежестта на неговите действия, както е посочено в точка 260 от решение Toshiba/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:343), а е относно приноса на жалбоподателя към картела, който следва да бъде взет предвид при определянето на размера на глобата.
- 136 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя. Тя посочва по-специално, че установеното с решението от 2007 г. нарушение било едно-единствено и продължавано нарушение и че участието в нарушението на японските предприятия, сред които жалбоподателят, не било по-малко тежко от нарушението на европейските предприятия.
- 137 Съгласно съдебната практика, когато едно нарушение е било извършено от няколко предприятия, трябва да се разгледа относителната тежест на участието на всяко от тях (вж. решение от 8 юли 1999 г., Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Rec, EU:C:1999:356, т. 150 и цитираната съдебна практика). Така фактът, че дадено предприятие не е участвало във всички конститутивни елементи на даден картел или че е имало второстепенна роля в аспектите, в които е участвало, трябва да се вземе предвид при преценката на тежестта на нарушението и определянето на размера на глобата (решение Комисия/Anic Partecipazioni, посочено по-горе, EU:C:1999:356, т. 90).
- 138 В конкретния случай, на първо място, като това бе припомнено в точки 2—4 по-горе, в решението от 2007 г. Комисията установила наличието на едно-единствено и продължавано нарушение, обхващащо общото споразумение, споразумението GQ и споразумението EQ. Във връзка с това жалбоподателят погрешно твърди, че европейските предприятия са участвали в две нарушения, докато той самият участвал в едно-единствено нарушение.
- 139 На второ място, за разлика от твърдяното от жалбоподателя, приносът му към извършването на нарушението не е по-малък поради обстоятелството, че не е участвал при разпределянето на проектите относно КАГИ в ЕИП, уредено от споразумението EQ.
- 140 В това отношение е безспорно вярно, че установеното в решението от 2007 г. участие на японските и на европейските производители в споразуменията и съгласуваните практики относно ЕИП не е от едно и също естество. Всъщност в рамките на общото споразумение японските предприятия, сред които и жалбоподателят, поемат задължението да не навлизат на

пазара на ЕИП и следователно участието им се изразява в бездействие. От своя страна европейските производители разпределят по между си отделните проекти относно КАГИ на същия този пазар чрез свързани с тайното споразумение активни действия (вж. в този смисъл решение Toshiba/Комисия, т. 8 по-горе, EU:T:2011:343, т. 260).

- 141 Въпреки това следва да се посочи, че бездействието на японските предприятия, сред които е и жалбоподателят, е предварително условие за това проектите относно КАГИ в ЕИП да могат да се възлагат между европейските производители съгласно договорените в това отношение правила (вж. в този смисъл решение Toshiba/Комисия, т. 8 по-горе, EU:T:2011:343, т. 261). Ето защо, като спазват поетите съгласно общото споразумение ангажменти, японските предприятия дават своя необходим принос за функционирането на нарушението в неговата цялост.
- 142 Следователно трябва да се заключи, че приносът на жалбоподателя към извършването на нарушението е сравним с този на европейските предприятия, което означава, че Комисията не е нарушила принципа на равно третиране.
- 143 При тези условия петото основание трябва да се отхвърли.
- 144 Тъй като бяха отхвърлени всички основания, посочени в подкрепа на главното искане, същото следва да бъде отхвърлено изцяло.

По искането за намаляване на размера на глобата

- 145 Жалбоподателят иска от Общия съд да намали размера на наложената му глоба с обжалваното решение. В това отношение той се позовава на заместващ начин за изчисляване, който представил в приложение към жалбата.
- 146 Комисията оспорва допустимостта на настоящото искане, като изтъква, че не е подкрепено с никакво основание.
- 147 Без да е необходимо произнасяне по твърденията на Комисията за недопустимост, следва да се посочи, че представеният от жалбоподателя заместващ начин за изчисляване не е подкрепен с доводи, които са различни от разгледаните в рамките на главното искане, като посоченият начин за изчисляване се състоял по същество от прилагане на методологията, защитена от жалбоподателя с третото основание. Поради това, с оглед на гореизложените съображения и на липсата на други обстоятелства, които в настоящото дело биха били от естеството да доведат до намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба, Общият съд, при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол, не следва да уважава искането, направено при условията на евентуалност.
- 148 Следователно жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 149 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Toshiba Corp. да заплати съдебните разноски.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 януари 2016 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	1
Производство и искания на страните	4
От правна страна	5
По главното искане за отмяна на обжалваното решение	5
По второто основание, изведено от нарушение на правото на защита на жалбоподателя	5
– По първата част от второто основание, изведена от липсата на ново изложение на възраженията	6
– По втората част от второто основание, изведена от нарушение на правото на изслушване на жалбоподателя, що се отнася до допълнителния размер	10
По четвъртото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране	14
Третото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до размера на глобата	15
По петото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, що се отнася до определянето на степента на отговорност на жалбоподателя по отношение на европейските производители	19
По искането за намаляване на размера на глобата	20
По съдебните разноски	20